

[Finansministeren]

– jeg har forstået det sådan – på statsvirksomhederne. Ja, det skal vi vel ikke være kedte af. Det er udtryk for, at de er blevet mere effektive. Når man tænker på den debat, man tilbage i tiden har haft omkring bl.a. Post- og Telegrafvæsenet, så synes jeg, vi skal rose først og fremmest Post- og Telegrafvæsenet for det.

At en statsvirksomhed nu er blevet betydelig mere effektiv, skal de for det første ikke klandres for, og for det andet er det jo ikke forkert, at det fremtræder på finanslovsforslaget, lige så vel som det ikke kan være forkert, at regeringen prøver i størst mulig udstrækning at få gennemført betalingsordninger, som direkte kan bidrage til at regulere brugen af offentlige ydelser på en bedre måde end ved et fuldt gennemført gratisprincip.

Det var de temaer, som jeg ville tage fat på i forbindelse med vurderingen af indtægter og udgifter på finanslovsforslaget. Der er endvidere et par emner, som hr. Jes Lunde har været inde på, og som jeg godt vil have at der ikke skal være nogen misforståelser i forhold til.

Det ene er spørgsmålet om kompensation for arbejdstidsnedsættelsen. Hr. Jes Lunde søger som så mange andre – det skete også under åbningsdebatten – at give indtryk af, at regeringen ikke har levet op til forpligtelserne. Regeringen har fuldt og helt levet op til forpligtelserne, som de fremgår af betænkningen i forbindelse med overenskomstlovgivningen i foråret 1985. Det blev dengang fastslået, at der skulle kompenseres med $\frac{3}{4}$ efter samme retningslinjer som i arbejdstidsundersøgelsen. Det er sket.

Så ved jeg godt, at der er nogle, der siger: nå ja, men samtidig gennemfører regeringen så øget produktivitet; man stiller et produktivitetskrav på 2 pct. Jamen det gjorde vi altså forinden. Det var indbygget i budgetoverslagstallene, og derefter har vi givet den kompensation for nedsat arbejdstid, som fremgår af betænkningen til overenskomstloven i foråret 1985. Jeg vil gerne have, at det står krystalklart, at der ikke overhovedet er snydt på vægten.

Jeg tror, det bedste bevis er, at de offentligt ansattes organisationer har accepteret disse løsninger. Det er jo ikke et spørgsmål, som skal forhandles, men jeg har haft to møder med de offentligt ansattes organisationer om dette tema, og der har været fuld forstå-

else for den måde, vi har behandlet spørgsmålet på. Så det er gjort fuldt og helt efter de beslutninger, der er truffet i Folketinget.

Hvad angår pris- og lønudviklingen og skønnet herfor, som hr. Jes Lunde dernæst var inde på, ved hr. Jes Lunde udmærket godt, at disse skøn finder sted på grundlag af Det Økonomiske Sekretariats konjunkturvurderinger, og som jeg har svaret finansudvalget for nylig, vil der komme ændringsforslag til finanslovsforslaget, inden det vedtages, så fremt der er tale om ændret skøn, hvad der nok vil være tilfældet. Finanslovsforslaget bygges op på grundlag af skøn fra foråret, og vi er så i stand til forud for finanslovens endelige vedtagelse at justere disse skøn. Så her er der heller ikke tale om, at der bliver snydt på vægten, eller at der er indbygget nogen særlig listige ting. Heller ikke i forhold til forhandlingerne med de offentligt ansatte, som hr. Albrechtsen kommenterede. Heller ikke her er der noget som helst finurligt. Det er klart, at ingen på forhånd kan sige, hvordan de overenskomster vil blive. Det afgørende er, at regeringen går til forhandlinger med de offentligt ansattes lønmodtagerorganisationer i betræbelserne på at få en overenskomst, og det er, hvad der er at sige om den ting. Resten er et forhandlingsspørgsmål alene mellem staten som arbejdsgiver og de offentligt ansattes organisationer.

Jeg har med vilje, fordi det er en førstebehandling af finanslovsforslaget, beskæftiget mig fortrinsvis med de ting, som er snævert knyttet til selve finanslovsforslaget, men en række ordførere har jo også kommenteret den almindelige økonomiske situation, og derfor ville det nok være lidt mærkeligt, hvis jeg ikke havde bare et par afsluttende bemærkninger om den.

Jeg synes da, det er meget interessant, at Socialdemokratiet interesserer sig stadig mere for betalingsbalanceunderskuddet. Det kneb måske mere tilbage i tiden. Regeringen tager også dette problem uhyre alvorligt, det går jeg ikke ud fra at der er nogen tvivl om, men sådan lidt nøgternt bedømt, så fjerner man jo altså ikke betalingsbalanceunderskuddet fra den ene dag til den anden.

Det havde måske været rigtigt i denne debat, for at gøre den lidt mere nuanceret – og det gælder også andre økonomiske debatter her i Folketinget – at man stillede det i forhold til, hvad der i øvrigt er sket på det øko-